

Pri uvažovaní, či ide o tento prečin, je ľahostajné, v akom pomere bol obvinený advokát k jednotlivým stranám. Poškodenie cti a dôstojnosti advokátskeho sboru mohlo iste nastať za bársakého jeho pomeru k stranám. Netreba tedy preskúmať, či shora uvedené stanovisko odvolateľovo srovnáva sa so skutočnosťou. Uváži-li sa, že disciplinárny súd výslovne zistil, že, keď veriteľ S. dochádzal k obvinenému sa informovať a súriť intabulačné usnesenie, obvinený ho proti pravde uisťoval, že je všetko v poriadku, netreba ďalšieho dokazovania o tom, že obvinený, dávši si vopred zaplatiť práce, ktoré nevykonal, a falošne informujúc stranu, ktorej poverenie ani sa nepokúša odtajiť, preto, aby zakryl svoje konanie, previnil sa týmto postupom tak, ako ustanovuje § 68 lit. b) cit. zák. čl. Disciplinárny súd ho tedy právom uznal vinným z tohoto disciplinárneho prečinu.

Čís. 155 dis.

Obvinenie pojednávajúceho sudcu zo zúmyselného pokračovania na úkor strany alebo advokáta a vyhrážka oznámením u nadriadenej vrchnosti, prehlásená advokátom v súdnej sieni, je verejným obvinením sudcu z vedomej nesprávnosti a zakladá skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu podľa § 68 lit. b) adv. zák.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 32/32.)

Obvinený advokát dr. T. vykrikol v pojednávacej sieni na sudcu dr. R., keď tento začal pojednávať istý civilný spor: »Vy zúmyselne moju vec odďalujete, ja vás oznámim predsedovi sedrie alebo súdnej tabule.« Za tento výrok bol menovaný advokát posúdený trestným súdom pre priestupok podľa § 46 tr. zák. o priest. Disciplinárny súd prvej stolice sprostil obvineného advokáta disciplinárnej obžaloby v podstate preto, že zistený čin advokátov v danej situácii nebol urážkou pre sudcu a ak by bol, vzťahuja sa naň ustanovenie § 2 zák. čl. XXVIII:1887, a že použitie § 46 tr. zák. o priest. bolo tu vylúčené.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov zmenil rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice a uznal obvineného advokáta dr. T. vinným z disciplinárneho prečinu podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874.

Z d ô v o d o v:

Trestnými spismi okresného súdu v Ž. je preukázané a tiež disciplinárnym súdom prijaté, že obvinený advokát sa dopustil skutku vo výroku tohoto rozsudku uvedeného. Otázka je, či v tomto čine obvineného sú obsažené znaky prečinu podľa § 68 b) zák. čl. XXXIV:1874. Túto otázku treba v disciplinárnom pokračovaní riešiť celkom samostatne a nezáleží na tom, či obvinený bol právom alebo neprávom odsúdený trestným súdom pre priestupok podľa § 46 tr. zák. o priest. Rozhodné je len, či čin vyčerpáva skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu; odpoveď znie kladne. Obvinenie pojednávajúceho sudcu zo zúmyselného pokračovania na úkor strany alebo

advokáta a s ním spojená vyhrážka oznámením u nadriadenej vrchnosti prehlásená v súdnej sieni, je verejným obvinením sudcu z vedomej nespráv-
nosti, akého sa advokát za všetkých okolností má vyvarovať; je vzájom-
nou povinnosťou osôb účinkujúcich pri výkone spravodlnosti, aby sa cho-
valy tak, aby česť a vážnosť druhého netrpela a či sudca, či advokát, ktorý
túto povinnosť porušuje, hreší proti cti a dôstojnosti svojho stavu a pod-
kopáva tak úctu i dôveru k vlastnej osobe. Aj keď je treba pripustiť, že
pokračovanie pojednávajúceho sudcu uviedlo obvineného v pochopiteľné
rozčulenie, nie sú tým smazané znaky disciplinárneho činu, lež je iba daný
základ pre mierny trest; preto a pretože obvinený ešte dosiaľ disciplinárne
trestaný nebol, uznal najvyšší súd trest písomnej výtky za primeraný pre-
vineniu obvineného. Tým je výrok tohoto rozsudku odôvodnený.

Čís. 156 dis.

Požiadavku, vyslovenú v ustanovení § 104 odst. IV adv. zák., že
totiž súkromná strana v disciplinárnej veci proti advokátovi môže svoje
práva uplatniť len prostredníctvom advokáta, nie je vyhovené, žiada-li sú-
kromná strana v odvolaní samom, aby jej bol na kontrasignovanie alebo
prevedenie odvolania ustanovený advokát z povinnosti úradnej.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 47/32, 63/32.)

V disciplinárnych veciach č. Ds III 47/32 a 63/32 disciplinárny
súd prvej stolice pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie proti obvi-
neným advokátom, oznámeným advokátskej komore súkromnými stránka-
mi. Proti týmto usneseniam podali sťažovatelia ako súkromné strany od-
volanie bez zastúpenia advokátom a žiadali v odvolaní samom, aby advo-
kátska komora ustanovila na kontrasignovanie, resp. prevedenie odvolania
advokáta.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol
odvolania.

Dôvody:

Podľa § 101 odst. IV zák. čl. XXXIV:1874 môže súkromná strana v di-
sciplinárnej veci proti advokátovi svoje práva uplatniť len prostredníctvom
advokáta, môže tedy aj odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu
podať len prostredníctvom advokáta. Keďže sa tak nestalo, nebolo možno
hľadať na odvolanie, podané stranou samou. Tento nedostatok nie je od-
stránený tým, že odvolateľ v odvolaní samom podal žiadosť, aby advo-
kátska komora ustanovila na prevedenie, resp. na kontrasignovanie tohoto
odvolania advokáta.

Čís. 157 dis.

Porušení povinností povolání, přijal-li a schválil-li advokát substitutem
provedený postup pohledávky, svěřené k vymáhání, a hleděl-li na klientovi
docílití zálohy poukazem (v dopise) na to, že — nedostane-li zálohu —